

107- CHUYỆN THIÊN TỰ CHỦ

Ngày xưa có một Bà-la-môn thờ vị trời Ma thất, ngày đêm phụng sự. Vị trời ấy liền hỏi:

–Người cầu việc gì?

Bà-la-môn thưa:

–Nay tôi cầu làm người chủ cúng tế vị trời này.

Vị trời nói:

–Đằng kia có bầy trâu, hãy đến hỏi chúng là khổ hay sướng?

Người ấy liền như lời vị trời nói đến hỏi bầy trâu:

–Các người hiện nay khổ hay sướng?

Trâu liền đáp:

–Hết sức khổ sở, bị hai cái dầm chằng đầu và mõm, châm chích, bị roi quất rách lưng, lôi kéo xe cộ, không bao giờ dừng.

Người ấy lại hỏi:

–Do duyên gì mà người phải thọ thân trâu?

Trâu đáp:

–Tôi là người chủ thờ cúng vị trời kia, tự ý lạm dụng vật cúng tế trời, cho nên sau khi mạng chung phải làm trâu và phải nhận chịu sự khổ sở này.

Khi nghe lời ấy, vị ấy liền trở lại chỗ vị trời. Vị trời liền hỏi:

–Nay người muốn làm người chủ cúng tế trời chăng?

Bà-la-môn thưa:

–Chính con chứng kiến việc này, thật không dám làm.

Vị trời nói:

–Con người do hành động thiện hay ác mà tự nhận lấy quả báo.

Bà-la-môn hối hận sự sai lầm ấy, liền phát tâm thực hiện các việc lành.